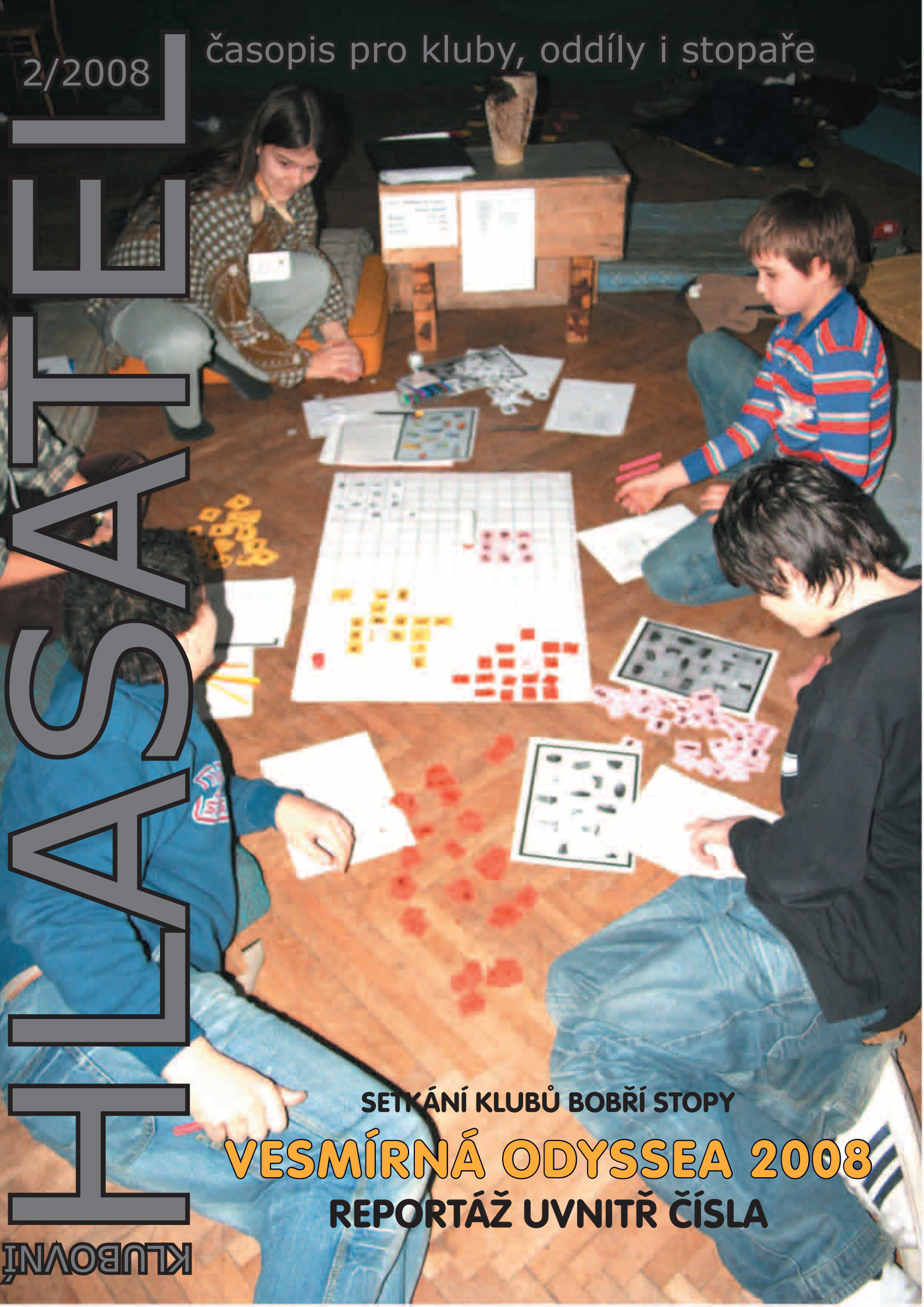

2/2008

časopis pro kluby, oddíly i stopaře

KLUBOVNÍ
H
A
S
A
T
E
L

SETKÁNÍ KLUBŮ BOBŘÍ STOPY

VESMÍRNÁ ODYSSEA 2008

REPORTÁŽ UVNITŘ ČÍSLA

Obsah čísla 2 / 2008

3 Klubovní stránka

Hlášení dvou KBS, které neváhají podnikat opravdu dobrodružné akce.

6 Dálky volají

Vydejte se s Winogou na tábořiště, jehož historie je velmi historická - Štědrý hrádek.

7 Fotka s Bublinou

Obnovená oblíbená soutěž tentokrát bez Bubliny, ale zato s Renčou.

8 Našláplé recenze

Dnes nám Jarda představí jednu z nejoblíbenějších knížek spisovatele Lubomíra Mana.

9 SMS anketa

Renča je na příjmu a má pro nás další díl SMS ankety!

10 Ze severní strany

Hynek vám poradí nejen jak být cool a trendy, ale navíc, jak mít i styl!

11 Určeno stopařům

Chceš být průzkumníkem? Dozvíš se od Jardy, co k tomu potřebuješ!

12 Vesmírná odyssea

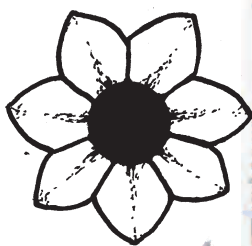
Reportáž o energických klubařích na velkolepé akci.

13 Glejty

Udělené glejty nejaktivnějším klubům za rok 2007.

16 Dlouhodobka

Nejrůznější úkoly se science fiction podtextem, a to spíše fiction nežli science.

KLUBOVNÍ HLASATEL
zpravodaj pro kluby, oddíly
a stopaře.

ŠÉFREDAKTOR

Adéla Vožechová – Bublina

SPOLUVYTVÁŘELI

Jiří Kalina – Čáp

Vojtěch Hanuš – Vojta

Vladimír Šprot – Stopař

Hynek Cígler – Hyňas

Renata Chloupková – Renča

Marek Skýpala – Winoga

Jaroslav Šimon – Turlogh

Tomáš Moravec – Topik

a také soutěživé kluby a stopaři

ILUSTRACE

Milan Ducháček – Míla

Vladimír Šprot – Stopař

Iva Kapounová – Kawi

Jiří Kalina – Čáp

KOMIKS

Vojtěch Hanuš – Vojta
podle scénáře

Hynka Cíglera – Hyňase

FOTO NA TITULNÍ STRANĚ

Hynek Cígler

KONTAKT

klubovni.hlasatel@spjf.cz

VYDÁVÁ

Sdružení přátel Jaroslava

Foglara, o. s.

pošt. schránka 245,

Brno, 658 45

e-mail: spjf@spjf.cz

CENA ČÍSLA

4 Kč/10 Kč

Pro KBS, OBS a SBS zdarma.

Číslo 2 vyšlo 12. 2. 2008.

KLUBOVNÍ STRÁNKA

338. KBS Whook Mnichovo Hradiště

Shadows of Factory 4.12.2007

Když se tři odvážní vydají do staré a hrůzostrašné továrny...

Ve škole jsme dostali báječný nápad. Prozkoumáme starou rozbitou továrnu, do které jsme chtěli jít už loni. Dokonce i ve stejný den, ale dnes jsme se teprve odvážili k této nelehké akci.

Když jsme přišli, něco nás zarazilo. Byl to strach. Z čeho že jsme měli strach? Na vratech bylo napsáno: Welcome to hell, to by ještě šlo. Nějaký sprayer si udělal srandu ale pentagram a číslo 666 jsou satanistické znaky a když jsme si představili ty zvěrstva... Ale pak jsme si uvědomili, že by se tam dal ulovit bobřík odvahy a tak jsme postupně začali přelézat ty hrůzostrašné vrata.

Adam šel první, já Vojtěšo jsem šel druhý a Štěpík uzavíral celou Četu. Po přeizení vrat jsme se ocitli na velké stěrkovité ploše a ze strany na nás zíraly staré a otlučené dveře vedoucí do hloubi továrny. Něco nás pořád lákalo dovnitř, ale něco jiného nás zase vracelo zpátky. Nakonec jsme vkročili dovnitř.

Všude byla tma. Já se Štěpkem jsme vyhrabali z batohů čelovky a pak se nám otevřel strach nahánějící pohled do přízemního podlaží továrny. Všude se válely kabely a nad podlahou se převracel a kolíbal jemný opar. Zamířili jsme po hlavním schodišti nahoru. Dostali jsme se do prostorné haly, kde bylo hrobové ticho. Přes rozbitá okna byl vidět normální den. Ticho narušovalo jen praskání střeptů na podlaze pod našima, v tu chvíli, nemotornýma nohama. Najedou bylo něco slyšet zleva. Všichni obrátili hlavy tím směrem a ztuhli. Kdo by to řek, že kapající voda může nahnat takový strach. Z okna byl vidět i továrenský komín. Rychle jsem pobízel Štěpíka, aby všechno fotil.

Došli jsme až k dalším dveřím, kde ze stropu vysely tlusté kabely, nedivil bych se kdyby byly ještě pod proudem. Rozhodli jsme se, že se vrátíme. Čím blíž jsme byli vratům, tím rychlejší byl náš krok. Každému bych přál ten pocit, jak přežije ty vrata, skočí a pod nohama ucítí chodník, na kterém mu už nic nehrozí. Spokojení a

s pořádnou dávkou zážitků jsme se rozprchlí do ulic a vzpomínali na ony strašné chvíle v nitru továrny.

327. KBS Jestřábi Cerekvice nad Bystřicí

Napříč Sibiří

O víkendu 4.-6.ledna 2008 bojovali tři expedice s nástrahami Sibiře.

V pátek večer přijeli všichni borci, kteří se rozhodli bojovat se Sibiří o holý život. Večer jsme se seznámili (i když se už většina znala) a cvičili svá těla, abychom vše v sobotu zvládli. Hráli jsme basket, pokus o volejbal... Někteří se běželi navečeřet, ale už jsme je zase volali zpět na Olympiádu. Když už byli všichni udřeni (obzvláště organizátoři :-), vyhlásili jsme volnou zábavu. Většina se uložila k Bangu, někteří se oddali sportu a organizátoři se odebrali do kutlochu plánovat sobotu. V jednu jsme šli spát, ale než jsme usnuli, otravoval tam bručící krtek. Však s ním někdo praštil a už nefuguje. Svišt ho oplákal celý týden.

Vstávali jsme v osm a většina se vypravila do krámu. Samozřejmě, tady se ukázalo, kdo je gringo a badung. Borci si kupovali brambůrky a jiné takové blefy. Začali jsme s malým zpožděním. Vědci byli rozděleni do třech expedic: Weskrvor (Matěj, Žlutas, Filip), Sabaki (Dan, Kuba, Luk) a Puškinové (Topik, Bafon, David).

Nejdříve bylo samozřejmě nutné zjistit, zda jsou vybraní jedinci schopní nastoupit na strastiplnou cestu. Psychotesty se skládaly z devíti otázek týkajících se Sibiře a překreslení si mapy. Turnaj v basketballu a fotbálku byl fyzickým testem. Celí schváčení se vědci odebrali na oběd. Druhá etapa také začala o chvíli později, protože se vyskytly nečekané problémy. Ale vše

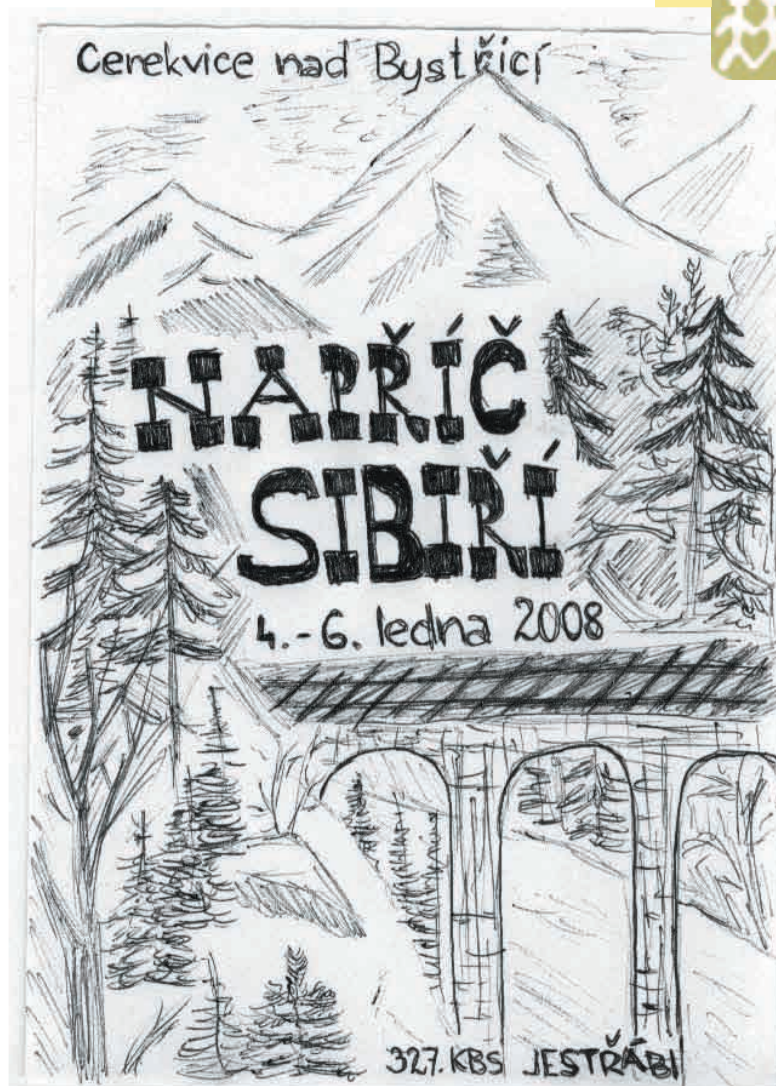
bylo překonáno a před třetí hodinou jsme začali hrát druhou část. Odebrali jsme se do sadu nedaleko Cerekvice, kde ztroskotala letadla vědeckých expedic. Všichni přežili, ale jeden vědec měl zlomenou nohu, tudíž mu ji museli ostatní znehybnit. Vyluštili šifru, kde je vymřelé město (hřbitov) s vysloužilým doktorem. Tam museli postiženého vědce dopravit. Doktor jej vyléčil a ještě zadal úkol, kdy museli vědci pobíhat tajgou a najít bednu s tajemným obsahem. Doktor jim ještě prozradil kde jsou a že mají jít na Beluhu. A vyléčil zlomeninu.

Takže mohli všichni běžet do lesa, kde na ně u kráteru čekala zpráva v semaforu. Písmenka s panáčky byla na lístcích připíchnuta na stromech. Takže zase chvíle zmateného pobíhání v tajze. Při tom pobíhání byla objevena stopa, kterou jsem vytvořil z kukuřice. Z vědců se stali na chvíli stopaři a došli až k našemu bývalému členovi Frankovi. Ten na ně už několik hodin promrzlý čekal s lukem. Předal vědcům zprávu napsanou v runách a "lovci" museli ukázat, jak by si obstarali potravu. No, moc se jim nevedlo, s lukem (myslím dřevem, ne s naším členem) asi moc kamarádi nejsou. Až za tmy vyrazili na další stanoviště, kde jim zpráva v morseovce prozradila další stanoviště. Zde u mě měli určit azimut, kde byl Láda. U něho překonali veletok (asi Lenu) a vyrazili po poli nebo podél trati na nádraží. Zde byla poslední šifra- najít eskymácký kmen, schovaný v nedalekém porostu. Když jsme se všichni shledali, značně promrzlí, vrátili jsme se do tělocvičny.

gramu
ruská národní hra
"strčdomiče" a tím byla
zakončena samotná
výprava po Sibiři.
Spočetli jsme výsledky

Zde
byla
na
pro-

a pan podnikatel Vladimír Svišťovič Živčík, který všechny expedice platil, vyhlásil výsledky.

Nejvíce byl spokojen s výsledkem vědecké skupiny Weskrvor. Na druhém místě byli Sabaki a na třetím Puškinové. Všichni však byli dobří a na Sibiři přežili. Borci!!!

Idylka klidu byla ještě týž večer porušena křikem "Těšnov je nejlepší!" a tím se strhla bitva. Těšnov - já a Svišť - proti pikárecké přesile - zbytek. Řež míčová to byla obrovská, ale všichni se drželi statečně. Až když boj trval asi 15 minut, začali pikárečtí pomalu odpadávat a aby skryli své unavení, prohlašovali, že nechtějí Těšnovákům ublížit. Ovšem všichni jsme prokoukli jejich lenost, strach a unavenost. No nic. At žije TĚŠNOV!

Už zde nebudu popisovat, jak jsme šli spát, a jak se v neděli uklízelo (ovšem beze mě, já musel odejít před devátou domů). Jsem velice spokojen, že se akce vydařila. Doufám, že se na ni líbilo i ostatním a zase přijedou. A přijede vás doufám víc a odevšad. Dasvidania Wapi.

Vybrala Bublina

VÝVĚSKA AKCÍ

SEDM LET V TIBETU II. ZIMNÍ TÁBOR BOBŘÍ STOPY

TENTOKRÁT SE ZIMNÍ TÁBOŘENÍ V TÝPÍ BUDE ODEHRÁVAT NA LEGENDÁRNÍM TÁBOŘIŠTI SPJF NA PIKÁRCI NA VYSOČINĚ V TERMÍNU 18.-23. ÚNORA 2008. BLIŽŠÍ INFORMACE SE DOZVÍTE V EŠTOPĚ NA WWW.IKLUBOVNA.CZ NEBO U HYNKA NA MAILU HYNEK@CIGLER.CZ

ŠALINĚNÍ

Velká hra s dopravní tematikou v brněnské MHD proběhne 29. února. Sraz ve 14 hodin v klubovně na Kopečné, čekají na vás zajímavé ceny! Veškeré informace a přihlášení na stránkách <http://kluby.adam.cz/spjf/salineni>

SEDM LET V TIBETU

**ZIMNÍ TÁBOR SPJF
18.-23. 2. 2008
PIKÁREC U KŘÍŽANOVA**

**AKCE PRO CELÉ LIDI
ASI 14-30 LET**

- Celotáborová hra pro každého.
- Indiánská sauna a koupání.
- Spí se ve stanech týpí.
- Sněžnice, brusle a běžky.
- Mráz a psí spřežení.
- Překonej sebe!

kbs@spjf.cz

**cena: 400 členi
500 nečleni SPJF**

DÁLKY VOLAJÍ

POUTNÍKŮV PRŮVODCE PO TÁBOŘIŠTÍCH

**Tábořiště v rozvalinách starého hradu Štědrý hrádek vám představí
Marek Skýpala - Winoga**

Dnes nás kroky zavedou na tábořiště, které má nejen pěknou polohu, ale zároveň jeho kořeny sahají až do doby toho nejtemnějšího středověku. Tábořit totiž budete na zřícenině hradu, který vznikl již ve 14. století. Navíc zde můžete zažít nevšední dobrodružství.

Podle dávné pověsti na hradě sídlil loupeživý rytíř Bušek Calta. Žádný lup nebyl pro něj dost obtížný, žádná překážka příliš vysoká. Jeho tlupa byla sebrankou těch nejhorších hrdlořezů a vyvrhelů. Jednoho dne však český král vyslal vojsko a oblehli lapku v jeho hrádku. Dlouho se Bušek bránil, ale nakonec pochopil, že další odpor je marný. Proto hrádek zapálil, aby jeho úžasné poklady nepadly do rukou obléhatelů. Vojsko spáleniště prohledalo, ale nic zde nenašlo.

Spáleniště zarostlo, hrádek se rozpadal a kosti lapků už dávno ohlodali divocí psi. Na úbočí pásli pasáčky ovce a krávy. Jednoho večera přilákala pasáčka z Borku nezvyklá záře. Skála na níž stávala věž byla rozevřená a na hromadách zlata seděl rytíř v dávné zbroji. Mlčky pokynul, pasáček si sedl na bobek a rytíř mu řekl,

že je Bušek Calta a že zde pyká za své hříchy. Klid nalezne, až rozdá všechny své poklady dobrým lidem. Každému, kdo najde květinu, která kvete jen v noci a za úplňku jí zaťuká na skálu, se otevře brána a bude si moci nabrat tolik pokladů, kolik jen unese. Musí to však být člověk dobrý. Pokud o poklady bude usilovat člověk nečestný, skála se za ním uzavře a už jej nikdo nikdy neuvidí. Pasáček si všechno zapamatoval, poté si vzal jeden zlatý dukát a z hradu utekl. Druhého dne ráno sem zavedl svého otce, ale už tady nic nenašli. Zřícenine však začali říkat Štědrý hrádek a ten název se udržel až dodnes.

Dnes je hradní vrch porostlý modříny, avšak na nádvoří je příjemná tráva, upravené ohniště a v jedné z komnat je bivač i s dřevěnou palandou. Z tábořiště je pěkný výhled na okolní vrchy i hladinu Mlýnského rybníka, který leží přímo pod hradem.

Zestředověkého
hrádku se do
dnešní

doby dochovaly zbytky obvodových zdí, jedna komnata a především výrazný skalní suk, na kterém se stále ještě vypínají zbytky hradní brány.

Štědrý hrádek najdete jihovýchodně od městečka Žlutice a nejlépe se k němu dostanete, pokud vystoupíte na železniční zastávce Borek u Žlutic. Kolem usedlosti Nový dvůr se dostanete pod hradní kopec. Pak již stačí jen překročit Borecký potok a vystoupit na zříceninu. A pokud máte odvážné srdce, můžete zkusit zařukat nočním kvítkem na skálu, ale nezapomeňte na rytířovo varování!

FOTKA S BUBLINOU

Rok se s rokem sešel a je na čas obnovit velmi známou a úspěšnou soutěž a rubriku "FOTKA S BUBLINOU". O co se jedná? Napište nám formou SMS na číslo 776754445 (Renča), co nejvtipnější a nejtrefnější komentář, který by se hodil do prázdné bubliny na fotografii. Každý měsíc vybereme ten úplně nejlepší a otiskneme ho v následujícím čísle Hlasatele. Popusťte uzdu své fantazie a napište nám do rubriky Fotka s bublinou, tentokráte bohužel bez Bubliny!

POSÍLEJTE SMS:
776 754 445

NAŠLÁPLÉ RECENZE

PÍŠE JARDA ŠIMON - TURLOGH

OBÁLKA: WWW.MARKEN.CZ

LUBOMÍR MAN: S DEVATENÁCTKOU DO BERNU

Přiznám se vám, že tato kniha je ze všech čtyř knih napsaných tímto panem spisovatelem mojí nejoblíbenější. V závěru této recenze se pokusím vysvětlit proč tomu tak je.

Jestliže předešlé knihy zde v této naší rubrice uvedené byly o atletice a skocích na lyžích, pak dnešní kniha je o sportu u nás v České republice z nejoblíbenějších a také celkově z nejúspěšnějších. Vždyť ve kterém jiném sportu se naši hráči tolikrát stali mistry světa i Evropy tak, jako v ledním hokeji.

Pan Man při psaní této knížky čerpal z myšlenek a vzpomínek takových skvělých našich hokejistů a trenérů jako byli Jiřík Bubla, Vláda Bouzek, Standa Neveselý, Jarda Pitner, Vláda Kostka a mnozí další.

Spisovatel vytvořil hlavní postavu Ivana Krumla a vede ho v knize od jeho prvních kroků a přijetí do hokejového týmu trenérem Pokorou až po jeho excelentní hru v reprezentačním týmu na mistrovství světa a Evropy v Bernu.

Hned na počátku knihy náš hlavní hrdina přichází o svoji velikou oporu v životě i v hokeji, o svého tátu. I přes tuto krutou ránu osudu však dokáže svojí železnou vůlí a nesmírnou houževnatostí proměnit sebe sama ve skvělého hokejistu a výborného střelce, ale co je snad ještě důležitější, zůstane přitom skromným a dobrým člověkem, nestane se z něho žádný frajírek či hokejová primadona.

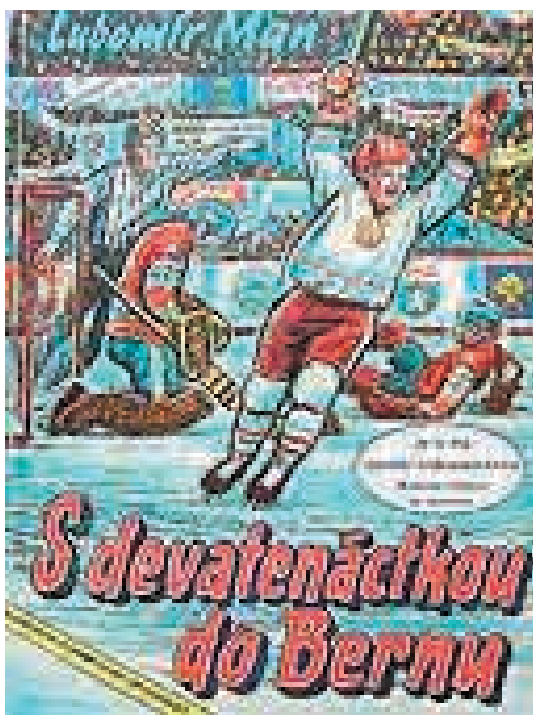
Na Ivanově hokejové cestě se najdou mnohé překážky i nepřátelští darebáci typu hochů

z Bratrstva kočičí pracky, ale naštěstí i dobří kamarádi, jako třeba spoluhráč z družstva Jindra anebo pozdější trenér Zdeněk.

V knize je velice podrobně a akčně popsáno mnoho hokejových zápasů, čte se jedním dechem a domnívám se, že právě v této knize pan Man ukazuje své nejvyšší spisovatelské mistrovství.

Kniha mi připomíná vynikající knížku Jaroslava Foglara Chata v jezerní kotlině a to v několika rysech podobností příběhu. Ztráta otce, nepřátelství některých hochů a věrné kamarádství.

A nyní jak jsem slíbil, proč ji mám nejraději z knih tohoto autora. Jednak mám ze sportů v knihách pana Mana lední hokej nejraději a také právě tento hrdina dosáhne v závěru knihy na mety nejvyšší. Ale to už jsem prozradil snad až příliš mnoho, nenechte se tedy pobízet a pusťte se do čtení, věřte, že nebudete litovat.

Tato kniha byla poprvé vydána v roce 1976 a okamžitě

rozprodána.

Československý reprezentant Miloslav Hořava ji v interview pro Mladou frontu Dnes označil za největší čtenářský zážitek svého klukovského věku. Podobně se vyjádřil i mladý brankář Slavie Lukáš Musil.

Tento dnes už sběratelský kousek byl vydán v roce 1992 a posledních několik kusů je k dispozici na www.marken.cz

Tonda v klubu

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ

TOMÁŠ MORAVEC – TOPIK

4. kapitola: V pátek večer...

Když všechny prkna rozřezali, šli vrátit Petr a Tonda vozík hospodskému do vedlejšího domu a u výčepu potkali Bimba. Zrovna nepil, ale dohadoval se s vedoucím, že když mu nenačepuje pivo, půjde to říct otci. Vedoucí mu pivo nedal a proto odešel. Kluků si ani nevšiml. Zřejmě mu jinde pivo prodali. Kluci za vozík poděkovali a šli zpátky ke klubovně.

Když tam došli, Balů už měl zato-peno v kamnech a vařil čaj. Tonda hned Balůvi řekl o Bimbovi. Balů se rozzlobil, a říkal, že Bimbo na schůzky čas nemá, ale na hospodu ano. Kluci se dohodli, že mu napíší vzkaz. Psal ho Balů a zněl takto:

Ahoj Bimbo. Chceš být ještě pořád v klubu? Stačí, když mě napíšeš, že se odhlašuješ a už chodit nemusíš. Zdraví tě Balů.

Potom dali vzkaz do obálky a Petr mu ho donesl domů. Za chvíli se vrátil akorát na poradu. Když se hoši dohodli, že se sejdou v pátek večer ve třičtvrtě na šest, odešli domů. V pátek přišli na sraz všichni včas a tak seděli na lavičce před klubovnou a přemýšleli, co kdo od nich chce. Přesně v šest, když se z místního kostelíka ozval zvon, přišlo pět kluků z VOP a když viděli klub na lavičce, hned k němu šli. Řekli, že jim musí zavázat oči, aby nevěděli, kam jdou. Oči jim zavázali svými šátky a někam je vedli.

SMS ANKETA

Ahoj čtenáři Klubovního hlasatele, tak jak si užíváte nový rok? Doufám, že pro naši anketu bude lepší než ten loňský a přijde nám více vypečených odpovědí. Na první letošní otázku nám odpověděly tyto kluby:

332. KBS Kachňata: „Je to jeden krok, který jsme tancovaly na aerobiku.“

315. KBS Žlutý čtyřlístek: „Pod číslem 8 si Helča představí nekonečno, Verča běhání do osmičky v tělocviku a Jitka jednu zajímavou nepublikovatelnou básničku o přírodě...“

A jaká otázka nás bude čekat dál? Určitě jste si všimli nového designu Hlasatele, takže by nás zajímalo, co na něj říkáte:

**JE NOVÝ KABÁT TOHOTO
KLUBAŘSKÉHO ČASOPISU HEZČÍ
A KVALITNĚJŠÍ?
NEBO VÁS NAPROSTO ZKLAMAL?
CO SI O TOM MYSLÍTE?
KTERÝ GRAFICKÝ PRVEK VÁM
VŮBEC NESEDÍ?
BYLY SNAD RÁMEČKY LEPŠÍ?**

Nebojte se a projeďte svůj názor!
Na vaše sms zprávy se budu těšit na čísle
776 754 445
(zdarma z www.vodafone.cz).

Připravila Renča.

Před pár měsíci, na podzim, jsem jel vlakem kousek za město a na nádraží jsem uviděl skupinu skautů. Všichni byli svátečně vyšňoření do krojů, jeden jako druhý, a mně se skoro až začalo chtít smát, když jsem si je tak prohlížel. Jeden měl šátek neuměle stažený krabičkou od sirek, jen aby ho nemusel schovat do batohu, na dalším zas bylo poznat, že neumí pořádně šít, nášivky připevněné každou nakřivo jiným směrem. Tenhle zas pro jistotu neměl ani jedinou, jiný měl zase rukáv plný jakýchsi barevných fleků, sahaly mu skoro pod loket.

Prošel jsem tehdy kolem nich a nedošlo mi, co se mi na jejich oblečení nelíbilo. Vždyť v našem klubu Hvězda Severu jsme také nosili kroje. Měli jsme pískové nebo khaki košile, tmavě modré šátky, odznaky našich Zkoušek ze Stoupání na Pyramidu, nášivky SPJF a Chomtáků....

KLUBOVNÍ KROJE

Až dnes jsem si vzpomněl na tu příhodu a pochopil jsem, proč vypadali ti skautíci tak legračně. Nejlepší z krojů měl totiž jejich vedoucí. Vypadal jak armádní generál s prýmky a výložkami. Košile byla

vyžehlená a vystrojená tak, že v ní určitě nebude, natožpak aby si s ní lehl třeba do trávy. Ostatní členové jejich oddílu na svůj kroj neměli tentýž názor. Teď mi připadá, že jej nosi-

li vlastně z donucení a jen z povinnosti si na něj přišivali veškeré skautské odborky a odbornosti a další nášivky. To je nevýhoda velkých oddílů – když vedoucí nosit kroje chtějí, členové musí.

V tom to mají kluby lepší. V pěti lidech se snáze dohodnete, zda se k vám kroje hodí a jaké nejvíc. Vyberete si, zda budete nosit košile, klubovní trička, nebo jen malou nášivku. A třeba si naopak řeknete, že jsou kroje zbytečné a zapomenete na ně. Důležité je, abyste kroj nosili rádi a dobrovolně, aby vás do toho nenutil vůbec nikdo. I proto nemá Sdružení

přátel Jaroslava Foglara žádný oficiální oděv závazný pro všechny – každý klub se rozhoduje podle sebe. Zároveň ale musí být kroj praktický, musí se v něm dobře běhat, skákat, nesmíte se bát, že si jej hned poničíte. Na druhou stranu není dobré mít kroj jako montérskou zástěru, je přece jen dobré se o něj alespoň trochu starat – je ale rozdíl bát se a starat se!

Klasickým oblečením, které si někteří lidé ze SPJF oblékají, když chtějí vypadat správně „tábornicky“, je obyčejná skautská košile, většinou s nášivkou SPJF na rameni. Vy si ale můžete vytvořit cokoliv svého. Uvedu několik příkladů:

Klubovní tričko – jednobarevné, pruhované, kostkované, jakékoliv! Viděl jsem klubovní trička krásně batikovaná, se jménem klubu napsaným fixou na textil. Tu vám rádi prodají v každém papírtíku, barvy na ba- potom seženete v drogerii. V každém větším výtvarnskému obchodě jsou také koupíte oboje.

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 19...

Prodíráš se hustým podrostem starého hvozdu. Jsi unavený a vyčerpaný. Navíc máš takový silný dojem, že jsi zabloudil... Ayplardské hvozdy ve kterých se právě nachází jsou věkovité a hluboké. Mají rovněž podivnou, záhadnou pověst. Kdesi v nich snad mají žít tajemné stromovité bytosti. V době, kdy už se začíná šerit, konečně vklopýtáš na jakousi velkou mýtinu. Uvnitř ní je zvláštní kruh z hub. Jsi úplně zničený a navíc tě začíná bolet hlava, zřejmě to důsledek po strašlivé ráně do hlavy, kterou utržil v bitvě o tvrz vašeho řádu. Nezajímáš se tedy již o nic, vytahuješ příkrývku a záhy uleháš k odpočinku. Po chvíli už spíš, jako by tě do vody hodil. Najednou ucítíš ledový dotek na tváři. Ihned se probouzíš. Před tebou stojí několik tichých, bledých postav, které jakoby vyzařovaly přízračný svit a ty vzápětí pocítíš ještě jedno – strašlivý chlad!

Nejvyšší z postav k tobě promluví mrazivým hlasem: „Rozluč se s životem smrtelníku. Jsme duchové

Prastarých a rozdáváme smrt!“ Celého tě až do morku kostí prostupuje hrůza, nejsi schopen se pohnout a konec tvůj zdá se býti neodvratný....

Náhle uslyšíš dunění a zem pod tebou se začíná otřásat. Duchové Prastarých začínají jevit neklid. Náhle se věkovité stromy rozestupují a na mýtinu vstoupí obří bytost, připomínající obživlý Platan. Mocné větrovité ruce tě uchopí a pozvednou ze země. Nejvyšší z přízraků zahučí: „Nech jej Ente, propadl životem, byl uvnitř kruhu, patří nám!“ „Je to bosoniánský hraničář, jeho řád má s námi smlouvu podpory, naše právo jest větší!“ zaduní z mohutného Enta. Duchové Prastarých

SETKÁNÍ S ČERNÝM VLKEM

vydechne: „Lanawarova kletba!“

Duchové ustupují do středu houbového kruhu a jakoby zmizeli uvnitř obrovských hub. Jeden z přízraků to však nestihl a chapadla zelené mlhy jej ovinula! Uslyšel si divoký, děsivý skřek a duch byl pohlcen.

Ent s tebou kráčí pryč. Zastavuje se

PRŮZKUMNÍK

až u krásné lesní tůně s půvabným vodopádem. Tady tě staví na nohy a takto k tobě mluví: „Nebohý človíčku, nejsi sám schopen přežít v Ayplardském hvozdu. Snad jednou ano, stane-li se z tebe mistr Bosonian-hraničář. Víím, žeš zabloudil a vyvedu tě z tohoto hvozdu, ale věz, že by ses měl co nejdříve vycvičit v umění zvěda průzkumníka.“ Poté tě skutečně

vyvede na okraj hvozdu a ukáže ti i směr k Černému vlkovi, velkému mistru zvěďů.

O tvé další cestě tedy je rozhodnuto, chceš-li v budoucnu najít ostatní mistry řádového umění, musíš zvládnout tuto schopnost. O několik dnů později dorazíš do vesnice ušlechtilých rudých mužů, zde žije slavný Černý vlk. Stráže tě k němu vzápětí dovedou. Vypravíš mu vše o událostech ve tvrzí řádu a pak jej požádáš, aby tě vycvičil v umění zvěda a průzkumníka. „Věru špatné zvěsti přinesls,“ praví šlechtetný zvěd, „tedy slyš úkoly, které musíš splnit, chceš-li dosáhnout mistrovství ve zkoušce zvěda.“

VESMÍRNÁ ODYSSEA 2008

setkání klubů Bobří stopy

Od 31. ledna do 3. února si klubaři oslavující své čerstvě obdržené vysvědčení dopřáli za odměnu účast na velkolepém setkání klubů u Nového Města na Moravě v malé vesničce zvané Pohledec. Všechny hry byly inspirovány právě probíhající dlouhodobou hrou Tauris. Celkem přijeli účastníci ze sedmi klubů a bylo jich dohromady dokonce i více než dospělých či náctiletých organizátorů, a to bylo organizátorů tentokrát opravdu mnoho.

Klubaři působili po celou dobu velice svěžím a odpočínutým dojmem, volný čas, kterého bylo ovšem poskrovnu, nepromarnili poleháváním na podlaze, oddychováním po právě proběhlých soutěžích či vyhlížením

z oken. Kdo se zrovna neúčastnil neoficiálních šarvátek, nakupoval v „Obchodě se vším možným“ všechno možné, zvláště pak vojenské oděvy, nebo brouzдал na místním veřejném internetu.

Navzdory uživalivenkovní rachejtlí či kostkou

ména skryté lomu, a musely lana z důvodů sk- klubaři zklam- je ještě mnoho r o b o t e m , závod „fou- grilovaných

a obecný rozhled, přednáška o sci-fi klasického filmu z zklamání především a přestřelek, kteří zároveň jediná akční

Samotná akce nedělní noční bojo- vesmírní robinsoni opravit vysílač, aby mohli shlédnout závěr dech- beroucí zprávy ze Země, která pojednávala o blížící se záchraně.

V brzkých ranních hodinách bylo celé setkání vyhodno- ceno, rozdány ceny a diplomy, přičemž se dala vypořádat v po- haslých očích klubařů jistá únava, ale jistě také uspokojení z pěkně stráveného prodlouženého víkendu.

kruté zimě si účastníci soutěže jako odpalování terénní závod s hrací opravdu užívali. Veliký úspěch sklídily zej- lanové překážky v lese u přílehlého když se již za tmy bezpečnostních lidit, rozdávali ané úsměvy na všechny strany. Nebylo však proč truchlit. Čekalo zajímavých disciplín. Uvedme například souboj s dokonalým určování kyselosti neznámých, jedovatě vzhlízejících látek nebo kacích“ raket, z nichž některé byly spíše pojízdnými prodejny kuřat nežli raketami.

Nezapomnělo se ani na vzdělávání jeden z večerů se konala zajímavá literatury a následné promítnutí Divokého západu. Zde však byly nenasytní hltači akčních scén odešli spát dříve, než závěrečná a scéna vůbec přišla na řadu.

vyvrcholila sobotní, či spíše již vkou po celém domě, kdy museli

Zaznamenal Vojta.

KLUBOVNÍ STRÁNKA

Od loňského září uplynulo v Tauriských řekách hodně vody a tak se stalo, že volání některých z vás po vyhlášení výročních glejtů za klubovní rok 2006 – 2007 postupně utichala, až utichla docela. Je to chyba – ovšem ne vás, klubařů, ale štábu stovkařů, kteří zaspali dobu a ve víru událostí nabrali fenomenní zpoždění. Ale abyste věděli, že mlýny v SPJF melou nejen pomalu, ale hlavně jistě, přicházíme dnes s článkem, ve kterém se konečně dozvíte, které kluby že patří mezi těch několik vyvolených, jež mohou před své jméno do závorek vpisovat římskou číslici označující počet těch nejvyšších významování.

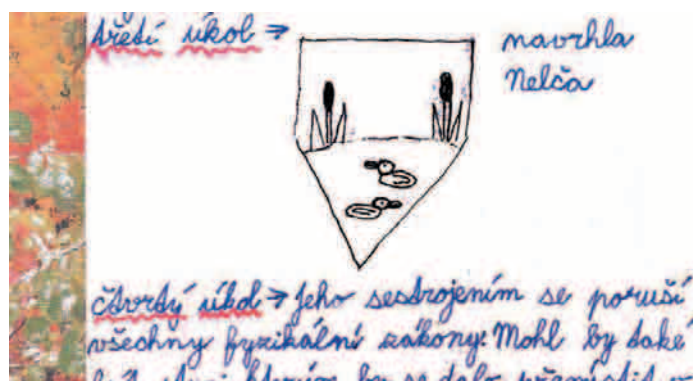
Od září roku 2006 (vyhlášení výročních glejtů proběhlo naposledy v Klubovním hlasateli 6 / 2006) se odehrálo tolik událostí, že vybrat ty nejschopnější nebyl věru lehký úkol. Hlavním a naprosto nejdůležitějším měřítkem byla však dlouhodobka Perpetuum, která začala 1. října 2006 a skončila v květnu a do které se vrhlo hned 20 aktivních klubů, aby změřily své síly. Nezapomněli jsme taky zhodnotit, kolik kdo poslal depeši a jak hlášení vypadala, jak moc jste se snažili zúčastňovat akcí SPJF, zda jste odpovídali v SMS anketě i to, jak vypadá vaše internetová klubovna.

Jistě vás nejvíc ze všeho zajímá, kdo tedy nakonec výroční glejt získal a kdo musí ještě přidat, aby na ocenění dosáhl příští rok. Nebudeme vás tedy napínat a vrhneme se do představování těch nejlepších klubů. V následujícím textu jsou kluby uvedeny s novým počtem glejtů v závorce – tedy tak, jak budou svůj název moci uvádět i v budoucnosti.

Naprostým rekordmanem v množství napsaných depeší se stal **332. KBS (I) Kachňata** z Drhovle – nikdo jiný se ani zdaleka nepřiblížil počtu 19

hlášení, která nám od září 2006 do září 2007 poslal tento klub. I když byla hlášení někdy docela stručná a jejich úprava nezřídka pokulhávala, vyskytly se také úžasné depeše a hlavně jsme pořád věděli, že Kachňata fungují a rádi se nám ozývají. Navíc se tento klub vrhl do dlouhodobky Perpetuum po hlavě, získal

jako úplně první body a první čtyři etapy se držel na čele. Blahopřejeme tedy Kachňatům a věříme, že se stejně oprou i do zbývajících etap Taurisu!

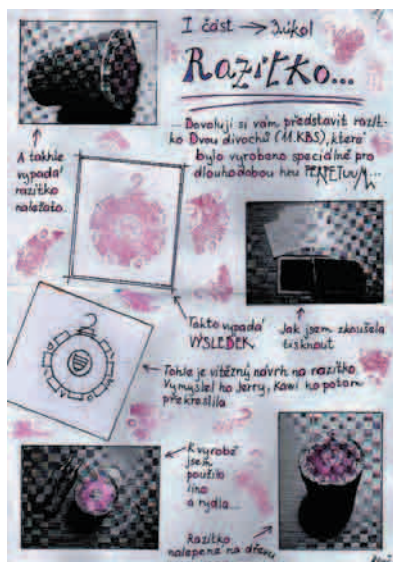
Nejvyššího čísla dnes dosahuje již legendární klub – **306. KBS (III)**

Stříbrná letka z Javorníka. Nejen, že v Perpetuu dosáhli otrlí severané na bronzový stupínek, ale jejich depeše mají tu nejvyšší úroveň a kdyby vypadala všechna hlášení tak, jako ta od Stříbrné letky, mohli bychom je rovnou vydávat v barevném tisku knižně. Počet de-

seti dopisů je také ukázkový! Spousty materiálů, které k nám z Javorníka doputovaly a taky velice slušná účast většiny z klubu na akcích SPJF a drobnější soutěže rozhodly, že si Stříbrná letka připíše do závorek už třetí čárku a přiřadí se tak po bok slavného 291. KBS Ostré šavle z Havířova.

Dokonalá práce při plnění úkolů dlouhodobé

hry, výborné výsledky a nádherná podívaná na depeše, to všechno je typické pro **11. KBS (II) Dva divoši** v čele s Kawi. Jejich odpovědi do Perpetua, kterých nám přišlo sedm, byly lepší, než jsme si často vůbec dovedli představit a ostatní aktivity taky stály za to. První místo v dlouhodobé hře

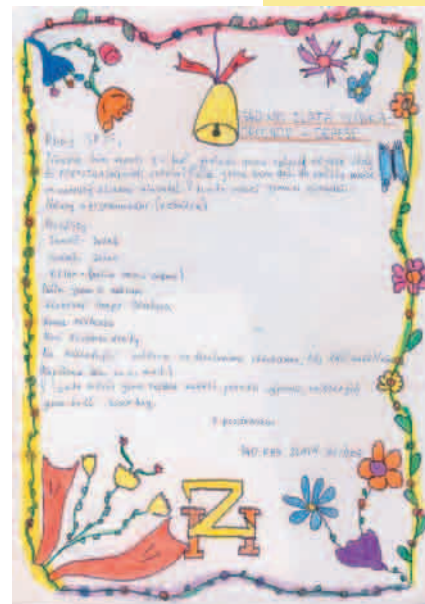
protože rozjezd byl více než dobrý – devět podařených depeší! Co jim vítězství nakonec pokazilo, byl jejich vyšší věk, přesto se Čtyřlístek prosadil neuvěřitelným způsobem a my jsme moc rádi, že můžeme i do Rousínova poslat výroční glejt!

Druhým místem v dlouhodobce a úžasnou logickou prací na sebe upozornil **340. KBS (I) Zlatá hlídka** z Ořehova. Kluci se sice rozjízďeli spíš nenápadně, pak se ale utrhlá lavina a v deseti depeších nasbírali slušný počet bodů.

Přestože to nakonec byla méně než polovina bodů vítězů

Dvou divochů, dokázala Zlatá hlídka logicky uvažovat na jedničku a i s tímto počtem bodů našli všech sedm klíčů jen na základě neurčitých indicií, coby nejchytřejší klub. Nakonec ale hlášení umlkla, což nás mrzí - přesto to však ještě stačí na to, aby Zlatá hlídka získala svůj první výroční glejt!

Přestože se **344. KBS (I) Trojčata a spol.** přihlásil až ve třetí etapě dlouhodobé hry, začal hned od začátku sbírat body, protože depeše přicházely poměrně často. Sice jich do září 2007 stihlo přijít už jen 6 a jinde se klub neukázal, přesto jejich obsah i všechny dosahovaly takové

získal tento klub naprosto oprávněně a následná účast Kawi na táboře už jenom podtrhla to, co bylo jasné – Dva divoši získávají svůj druhý výroční glejt.

Výborné depeše a zajímavé počtení o splněných úkolech vycházely také z dílny dalšího z aktivních klubů, prostějovského **333. KBS (I) Tajemná kočka**. Holky z Tajemné kočky se na dlouhodobku vrhly a i když napsaly jen 6 depeší, každá z nich stála za to. Jejich popis bádání v továrně jsme si četli několikrát, jak se nám líbil. Nadšením a kvalitou činnosti se zdá, že když Tajemná kočka vydrží ve svém kurzu ještě pár let, bude dobrou následovnicí právě Stříbrné letky. Přejeme hodně štěstí a posíláme výroční glejt!

Specifickým klubem je **315. KBS (I) Žlutý čtyřlístek** z Rousínova. Přestože se přihlásil už v dubnu 2005, až do začátku Perpetua jsme o něm skoro neslyšeli. Pak ale přišla depeše, kde se rozhodli, že Perpetuum vyhrají. A bylo by se jim to skoro podařilo,

úrovně, že se podařilo tomuto klubu z Velké Jesenice dosáhnout s obrovským náskokem na páté místo v Perpetuu a svojí činností a vervou do následující dlouhodobé hry po prázdninách nás

přesvědčil, že i jemu patří výroční glejt.

Posledním klubem, jehož aktivity v uplynulém roce oslnily stovkařský tým natolik, aby rozhodl o udělení výročního glejtu, se stal **310. KBS (I) Havířovská dvojka**. Kromě účasti v drobnějších soutěžích se kluci z Havířova přihlásili do Perpetua, potom ale na dlouhou dobu jejich depeše přestaly chodit. Až ke konci hry pozvedla Havířovská dvojka hlavu a hrdě se vrhla na úkoly, čímž ukořistila 7. místo ve hře a zhostila se svého prvního výročního glejtu. Škoda jen, že se kluci neukázali skoro na žádné z pořádaných akcí v okolí.

Osmici oceněných klubů blahopřejeme a držíme všechny redakční palce, aby jim jejich činnost i nadšení členové vydrželi a dařilo se jim také

v budoucnu přinejmenším tak dobře jako doteď. Bušte hrdí na svoje zasloužené ocenění, nezapomínejte ale, že klubaření není jen počítání glejtů – nejdůležitější je ušlechtilá myšlenka klubovního života a čest, kamarádství a vlídný pohled na okolní svět nikdy nesmí ustoupit honbě za pomyslnými nebo skutečnými body. V klubu i v životě.

A protože i bez závratných výsledků některé kluby zaujaly právě svým pevným přátelstvím, snahou společně alespoň o kousek zlepšit svět nebo udělat něco pro ostatní lidi ze Sdružení i svého okolí nebo zažily zajímavá dobrodružství, o která se s námi rozdělily, rozhodli jsme se sem napsat i o několika dalších klubech, které si tentokrát vavřínový věnec neodnáší, ale nechybí jim mnoho k tomu, aby si ho odnesly příště. A pokud se do dlouhodobky opřou, určitě je příští glejt nemine - vždyť září je tu za pár měsíců!

327. KBS Jestřábi z Cerekvice nad Bystřicí si sice dnes neodnáší glejt, protože v dlouhodobé hře v podstatě nebodoval a ani v ostatních soutěžích

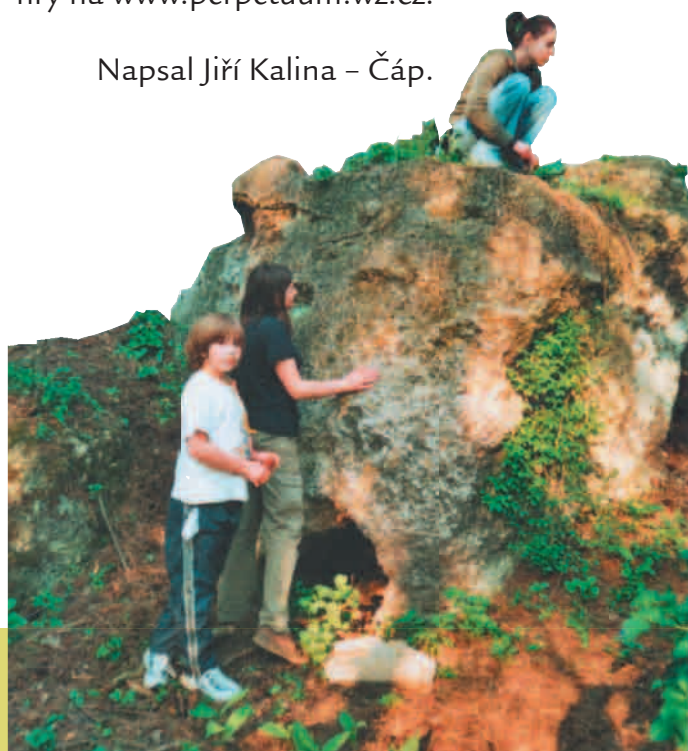
jsme o něm téměř neslyšeli, šesticí depeší a především bohatou účastí na táborech a akcích Východočeské pobočky SPJF na sebe však přesto nemohl neupozornit. Chválím tedy kluky a holky do Cerekvice a držíme palce, protože jejich činnost by mohla být leckdy vzorem.

Také **338. KBS Whook** se v Mnichově Hradišti snaží a jejich depeše jsou zajímavé, v loňském roce se však stačil přihlásit až po začátku dlouhodobé hry a tak se do Perpetua nezapojil. Čtyři hlášení a slabá účast v ostatních soutěžích a na akcích tak na glejt nevydaly, ale letos by se situace mohla změnit. Whooku, stojí to za to, věříme, že v září si na této stránce přečteme o vašem skvělém výkonu!

Také **24. DK Čtyřlístek** z Českého Těšína, **339. KBS Zatopená jeskyně** z Jenestří, **299. KBS Tři klíče** z Prahy, **313. KBS Klub Velkého tygra** z Pardubic a **352. KBS Tygří dráp** ze Štramberka mají nakročeno dobrým směrem pro letošní rok. Přejeme tedy hodně úspěchů a ať se v roce 2008 daří - třeba příští rok padne zatím nedosažitelná čtyřka v počtu získaných glejtů na jeden klub!

Pokud vás udělování glejtů a jeho problematika zaujala hlouběji, chcete vědět, za co lze glejt získat nebo jak se hodnocené kluby vlastně umístily v dlouhodobé hře Perpetuum, přečtěte si článek v Klubovním hlasateli číslo 6 / 2006 na straně 10 (lze jej nalézt na stránkách www.dlouhodobka.cz) nebo se podívejte na stránky loňské dlouhodobé hry na www.perpetuum.wz.cz.

Napsal Jiří Kalina – Čáp.

AHOJ KAMARÁDI,

dlouhodobá hra se již přehoupala do druhé poloviny svého průběhu a my vám opět přinášíme další etapu Taurisu. V současnosti již postavili ztroskotanci na planetě dost budov k tomu, aby byly zajištěny veškeré základní potřeby nechtěných obyvatel. Základna je také soběstačná ve výrobě energie, potravin a materiálů z vytěžených surovin. To vše má jeden cíl - postavit hyperprostorový vysílač a dovolat se pomoci. K tomu je však ještě potřeba postavit další nezbytné budovy. Celkem je potřeba postavit 22 druhů staveb a nejlepší kluby jich mají 13. Stihnete do konce května zavolat pomoc na Zemi? Podaří se vám vybudovat vysílač dřív než ostatní? To záleží jen na vás.

Do konce hry je ještě hodně času a na následujících řádcích naleznete další úkoly, které můžete splnit. Všichni účastníci dlouhodobé hry se pak mohou v druhé půli července zúčastnit letního tábora Tauris, který je navíc pro výherce hry zdarma. V případě volných míst se mohou tábora zúčastnit i ostatní kluby a jednotlivci. Ceny pro kluby na druhém a dalších místech jsou knižní odměny nebo např. deskové hry.

ČÁST PÁTÁ

1. ÚKOL:

CESTA SKALNÍ CHODBOU (16 bodů)

Přes 67 minut trvala Zatopené jeskyni cesta vzhůru chodbou vytesanou ve skále. Ve spirále stoupali vzhůru možná jednou z desítek podobných chodeb.

Kolik se jich ve Zdi celkem skrývá? Jak rozsáhlé je bludiště vytesané neznámými

bytostmi kdysi dávno? To jsou jen některé z mnoha otázek, které napadaly kluky a holky při cestě skalním nitrem.

Zkuste si, jaké to je zabloudit ve spleti chodeb, křižovatek, průlezů a tunelů. Protože by vysekání bludiště do skály trvalo dlouho,

postačí nám tentokrát obyčejný sníh někde na poli za vesnicí nebo za městem.

Bude-li sněhu hodně a vám se podaří v něm vyhrabat tunely, máte úkol splněn na výbornou; jelikož ale spíše napadne jen pár centimetrů, zkuste vyšlapat v neporušené sněhové pokrývce soustavu cestíček různě zakroucených, pospojovaných a zase se rozbíhajících do několika směrů. Stačí pečlivě procházet sněhem tak, aby za vámi nezůstávaly jednotlivé stopy, ale souvislá cesta, kterou mohou procházet bez boření ostatní členové klubu.

Pokuste se vytvořit velké a co nejčlenitější bludiště a pošlete nám emailem nebo v depeši jeho fotku. Nakonec si v chodbách můžete zahrát hru na honěnou - nikdo ale nesmí vykročit z vyšlapaných tras. Pokud to přesto učiní, dostává babu a musí honit ostatní. Pokud sníh už vůbec nenapadne, můžete si bludiště nakreslit křídami na nějakou volnou plochu.

na zadní straně přílohy.

3. ÚKOL - NOUZOVÉ VYSÍLÁNÍ (14 bodů)

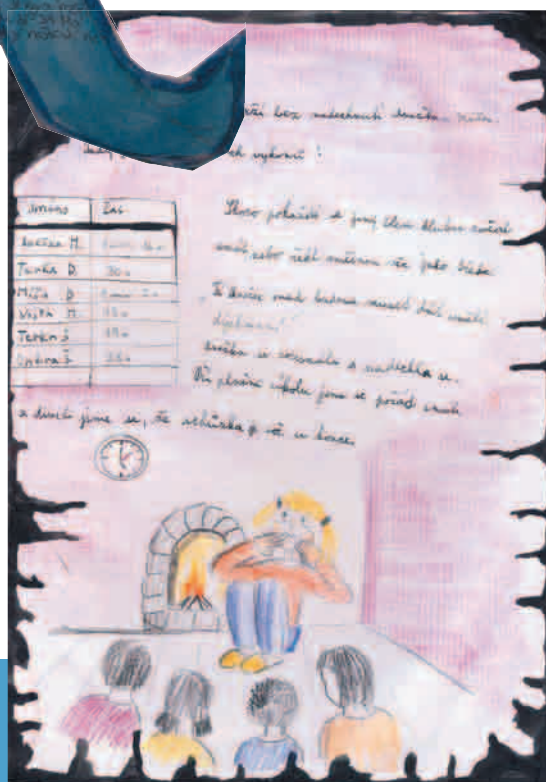
Na Tauris přišla zima. Začalo se ochlazovat a slunce už nezářila tak jasně jako doposud; noc získávala pomalu ale jistě převahu nad dnem. Výpravy nahoru na Zed' se začaly stávat nebezpečnějšími. Složitá soustava říms, tunelů a výčnelků se za tmy zdála úplně ji- nou než za světla a najít cestu dolů se v některých místech po setmění nemuselo vůbec podařit. Při jedné takové cestě opravdu Říša uvázl nahoře na Zdi a marně se snažil dovolat vysílačkou dolů na základnu. Přestože viděl světla budov v hloubce několik kilometrů pod sebou, spojení ne a ne navázat. Nakonec se mu ale podařilo upozornit

2. ÚKOL: BLUDIŠTE (7 bodů)

Jeden z dalších hlavolamů, jejichž luštěním se po večerech baví členové Zatočené jeskyně můžete najít na následujících řádcích.

Tentokrát je vaším úkolem najít cestu ze Země na Tauris. Na každé hvězdě (čísle) musíte změnit barvu cesty, nemůžete tedy jít dvakrát po sobě po stejné barvě- např. nelze jít z čísla 1 na 8 a pak 9 ani třeba z 50 na 51 a pak na 57 apod. Obrázek bludiště naleznete

vysílat
n a
v š a k

z jed-
druhý,
t a k é

čekající kamarády a odvysílat zprávu baterkou. V únoru je dlouho tma a tak se vám jistě podaří užít si jí na některé z klubovních schůzek. Pokuste se odvysílat zprávu alespoň o deseti slovech baterkou nebo třeba lampou v obýváku na co největší vzdálenost. Zjistěte pak na plánu města nebo v mapě, kolik metrů jste pomocí světla překonali. Doporučujeme p o u ž í t morseovku a

se k němu a napište nám vše, co se vám o něm podaří zjistit a připojte také vaše zážitky z této klubovní výpravy.

5. ÚKOL – MAPKA TAURISU (12 bodů)

Stavební práce na Taurisu pokračují zdárně podle předem nakresleného plánu, který navrhl hlavní stavbyvedoucí základny. Zatopená jeskyně měla díky kapitánovi možnost nahlédnout do tohoto složitého plánu a spatřit tak složitou síť silnic a cest a půdorysy budov, které ještě bude třeba postavit.

Pokuste se nakreslit mapku městečka, jak by mohlo vypadat před postavením poslední budovy – vysílače. Můžete se inspirovat internetovými stránkami Taurisu a vypracovat mapku s použitím budov ze stavebního editoru. Vznikne tak plán vaší

strategie, na kterém můžete vidět, kolik budov bude ještě potřebak tomu, abyste vysílač mohli postavit. Mapku nebo její kopii či fotografii nám poté zašlete. Můžete také nakreslit mapku s vlastními vymyšlenými budovami. Pokud se vám nechce kreslit mapka, vytvořte někde v krajině (třeba na písčném svahu nebo v lomu) model takového městečka.

například kreslit baterkou ve vzduchu písmena, použít semafor nebo barevná světla a vysílat třeba podél hladiny přehrady nebo z rozhledny či paneláku. Fantazii se meze nekladou, počítá se každý metr.

4. ÚKOL - ZÁHADNÉ MÍSTO (12 bodů)

Při jedné z výprav na Zed' a dále chodbami, které objevil Ríša, si Aneta všimla záhadného objektu, který spatřila na obzoru. Musela se vrátit a tak si objekt alespoň nakreslila, aby jej mohla ostatním ukázat a následně podniknout výpravu k tomuto místu. Jenže najít znovu objekt, kterého si Aneta všimla, nebude vůbec jednoduché.

S klubovním hlasatelem každý klub přihlášený do dlouhodobou obdrží náskres záhadného objektu, který se nachází v okolí vašeho bydliště. Najděte toto místo, vypravte

Na stranách 16 - 19 jsou použiti hlášení a kresby klubů 355. KBS Žlutý kvítek, 333. KBS Tajemná kočka, 352. KBS Tygří dráp a 338. KBS Whook

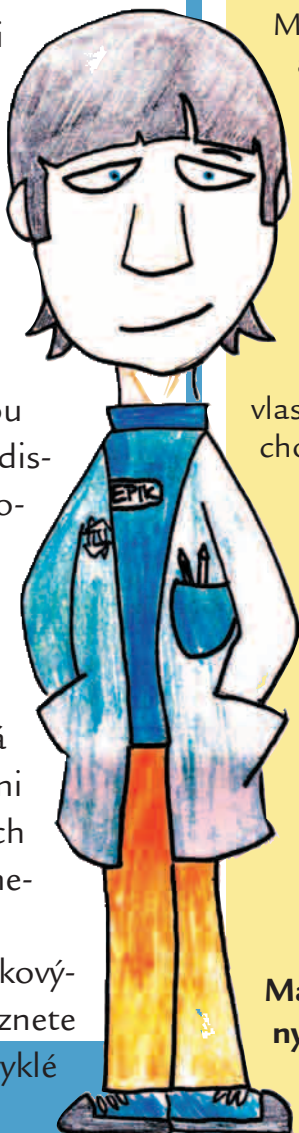
PRŮBĚŽNÉ POŘADÍ KE DNI 11. 2. 2008

Průběžné pořadí od minule doznalo velikých změn a to zejména z toho důvodu, že spousta z vás se v posledních dnech zapojila naplno do plnění úkolů a do redakce došla velmi pěkná hlášení.

Všech doposud vyhlášených etap se zúčastnili zatím tři kluby, přičemž nejvíce staveb (13) má nyní 310. KBS Havířovská dvojka, v těsném závěsu jsou 24. DK Čtyřlístek a 352. KBS Tygří Dráp a mají tak v současnosti nejbližší k postavení vysílače.

Nezahálí ani 306. KBS Stříbrná letka a 355. KBS Žlutý kvítek, kteří však zatím nezaslali úkoly čtvrté etapy. S celkem velkým počtem staveb, ale zatím jen jedinou splněnou etapou disponuje 339. KBS Zatočená jeskyně, 313. Klub Velkého Tygra a 338. KBS Whook. Nově se do hry zapojil 333. KBS Tajemná kočka, který se loni umístil na předních pozicích, zatím však nepostavil žádné stavby.

Tabulku s celkovými výsledky naleznete uvnitř časopisu v obvyklé příloze.

POKRAČOVÁNÍ ZE STRANY 10...

Krojová košile

– nejčastěji „skautského“ typu, zpravidla se šátkem, turbánkem a nášivkami. Košili dostanete v armyshopu nebo veskautských obchodech – tam koupíte turbánek a šátek. Ten také není těžké ušít, máma vám určitě pomůže. Bývá trojčípý, ve tvaru pravoúhlého rovnoramenného trojúhelníka a návod na jeho uvázání si přečtete v každé tábornické příručce.

Čepice, kloubouk apod. – vypadají vcelku pěkně. Máte-li klub typu Sedm statečných, Drsní kaubojové apod., určitě si pořídte kovbojské klobouky! Nicméně stylová pokrývka hlavy může být pěkným krojem i pro všechny ostatní, ať už jde o uvázaný šátek, obyčejnou čepici nebo nějakou čelenku. Jen bych chtěl upozornit, že běžná kšiltovka nevypadá jako kroj zrovna nejlépe.

Nášivka nebo odznak – mají tu výhodu, že si je připnete nebo přišijete na libovolné oblečení, které tak hned vypadá slavnostněji. Můžete si nechat ušít své vlastní nášivky – to dělají různé skautské a tábornické obchody, bývají ve větších městech. Použijte Google!

Některé věci, které nabízí SPJF, můžete ke svému kroji také využít. Jedná se zejména o nášivku SPJF, kterou si můžete objednat za 40 Kč na naší adrese. Existuje i odznak SPJF. Ten jste jistě obdrželi po přihlášení klubu do SPJF, pokud jste poslali registrační poplatek 10 Kč za člena. Pokud jste tak dosud neudělali, pošlete peníze s napsanou vaší adresou a odznak je váš. A třetí použitelnou věcí je Odznak lovce bobříků, který stojí 12 Kč. Zkoušíte-li získat tyto těžké zkoušky, určitě je oceníte!

Máte náměty pro další pokračování Ze severní strany? Potřebujete s něčím poradit? Obrat' se na redakci Klubovního hlasatele. Stačí napsat na hynek@hvezdaseveru.cz.